

www.merhabahaber.com

facebook.com/akademiksayfalar

Merhaba

Kurucusu:
Mehmet Ali UZ

CİLT: 18 • SAYI: 3
14 MART 2018 ÇARŞAMBA

KADEMİK

Sayfalar

Hazırlayan: **Serdar CEYLAN**
srceylan@hotmail.com

**DOĞUMUNUN 80.
VEFATININ 35.
YILDÖNÜMÜNDE
PROF. DR.**

HARUN TOLASA

(1938-1983)

ÖZEL SAYISI - 2 -

ATATÜRK ÜNİVERSİTESİ YAYINLARI No. 206
Edebiyat Fakültesi Yayınları No. 50
Araştırma Serisi No. 45

AHMET PAŞA'NIN ŞİİR DÜNYASI

Dr. Harun TOLASA

Cumhuriyetin 50. Yılı
Armağanı

Sevinç Matbaası, Ankara - 1973

Prof. Dr.
Saim
SAKAOĞLU

HARUN TOLASA... 1960'DAN MUSALLA'YA KADAR

1960'ın sonbaharında İstanbul'da idim. Önceki yıllarda İstanbul'a giden arkadaşlardan öğrendiğim Beyazıt Yurdu'nda kalıyordum. Daha doğrusu kayıtlı olarak değil de bir arkadaşımın yerine kalıyordum. Aylık ücreti ben ödüyordum. Hem yatak boş kalmıyor; hem de yatağın sahibi arkadaşım boş yere para vermiyordu.

Bu aylarda yurdumuzda kalanların profili değişirdi. Aksaray'daki yeni yurttan mezun olup gidenlerin yerine buradan aktarmalar olurdu. Böylece Beyazıt'ta boşluklar oluşurdu. Bir de sürekli burada kalanlardan mezunların boşalttığı yataklar olurdu. İşte Konya'dan kopup gelen gençler bu boş yataklarda geçici olarak kalırlardı. Eski öğrencilerin bazıları da fakültelelerinin ilk haftalarında pek ortalarında görünmezlerdi.

Derken birkaç aydan beri bu yurttan kalan ben bu mevsimin yeni müşterilerini de gözler olmuştum. Sayıları hiç de az değildi. Bir bölümü yurttan temelli kalmayı beklerken bazıları da birleşip bir ev tutuncaya kadar kalma niyetiyle aramızda bulunuyorlardı. Yurdun eskilerini bildiğim için gelenler derhal dikkatimi çekiyordu. Ancak o günlerde herkesin bir tatlı telaşesi vardı, yeni gelenlerle bir merhabalaşmaya bile vakti olmuyordu. Kaldı ki o yıllarda Ereğli ve Akşehirliilerin ayrı yurtları olduğundan buraya gelenler farklı ilçelerin çocukları idi. Hatta Konya il

merkezindeki öbür okullardan gelenleri de tanıyıorduk.

Bu yenilerin arasında dikkatimizi çeken biri vardı. O, sanki Konya'da yaşıyormuş gibi bisikletiyle gelip gidiyordu. Kısacası o yılların daha Anadoluların, Murat ve Renault'larının boy göstermediği dönemde İstanbul sokakları bisikletlilere kalıyordu.

O yıllarda adında üniversite kelimesi olan iki yükseköğrenim kurumu vardı: İstanbul Üniversitesi ve İstanbul Teknik Üniversitesi... Bugün ise ne devlet üniversitelerinin ne de vakıf üniversitelerinin sayılarını biliyorum. İstanbul Üniversitesi her yılın Kasım ayının ilk iş gününde açılırdı. Bu durumu, yıllardan beri İstanbul gazetelerinde okuya okuya öğrenmiştik. Ben de o üniversitenin Edebiyat Fakültesi'nin bölümlerinden birine, Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü'ne kaydolmuştum. Ancak kaydolmuştum ama bölümümün yerini bilmiyordum. O sabah sora sora katımızı bulduk: Dördüncü kat... Karanlık ve kalabalık bir koridor... Belki de bu kalabalık benim gibi yeni kayıt olanların oluşturduğu bir kalabalık... Öyle ya, ertesi yılda bizler de okula gecikerek gelecektik. Neyse, ben de çoğunluğa uyarak duvarlara monte edilmiş, camekânların içinde asılı bulunan ders programına bakarak ne yapmam gerektiğini kararlaştırmaya çalıştım. Hemen herkes yabancı... Eskiden beri tanışan var mı, yok mu, bil-

miyorum.

Galiba ertesi gündü. Bizim yurttaki o bisikletli delikanlıyı da bizim sınıfta görmeye başladım. Daha önce yurttta hiç konuşmamıştık. Sadece birbirimizi uzaktan görüyorduk. Önce birbirimize şöyle bir baktık... Sonra bir hareketlenme oldu. İstanbul'un ve yurdun deneyimli ben olduğum için mi nedendir bilmiyorum, şöyle bir yakınlaşma oldu. 'Sen de mi?' sorularından sonra alışılga gelen tanışma faslı kendiliğinden gelişiverdi. Adı Harun Tolasa imiş, Konya İmam Hatip Okulu'nu bitirip yedek subaylığını yapmış ve... Evet buradan sonraki çok önemli idi. Yedek subaylığını Bandırma'da yaparken lisede de fark derslerini vererek istediği üniversitenin sınavına girme hakkına sahip olmuş. Ama o, Bandırma'da bir şey daha öğrenmiş: İstanbul'da, Edebiyat ve Fen Fakültelerine kayıt yaptıran öğrenciler, Çapa Yüksek Öğretmen Okulu adlı bir okulda da yatılı olarak okuma hakkını elde edebiliyorlarmış. Tabii bu okulun açtığı sınavı

kazanmaları şartıyla. O yıl Edebiyat Fakültesi'nin sadece Coğrafya Bölümü sınavla öğrenci almıştı, bizler birer dilekçe vererek öğrenci oluvermiştik.

Bir gün Harun bana bir ışık yakıverdi. Öyle ya, o Çapa'da devlet adına okuyacak, ben Konya yurdunda baba parasıyla kalacaktım. Meğer, ders yılı başı öncesinde yapılan sınavda yeterince başarılı öğrenci çıkmamış veya yeterince başvuru olmamış; şubat döneminde tekrar sınav açılacaktı. Artık bölüm koridorlarında 'Hemşerim' diye diye dolaşıyoruz.

Günü gelince Çapa'nın ara sınavda alacağı öğrencilerle ilgili duyurular yapılmış ve ben de istenilen belgeleri sunarak ön kaydımı yaptırmıştım. Kazandım, asıl kaydımı yatırdım, yatakhane ve yemekhanede yerlerim belirlendi ve benim o tarihten itibaren dört yıl sürecek olan Çapa günlerim başlıyordu.

Kalan üç buçuk yılımız Harun'la birlikte geçecekti. Dersler, kitaplar, hâlâ koruma altındaki

not tuttuğumuz defterler... Hep beraberdik. Hemşerilik bağımız gittikçe kuvvetleniyordu. Bizim dönemden bir hemşerimiz daha vardı: Beyhan Kurşun. Konya öğretmenlerinin efsanevi temsilcisi Osman Kurşun'un⁽¹⁾ kızı ve sporcu ve müzisyen Orhan Kurşun'un kız kardeşi.

Harun'la Konya'ya beraber gelip gitmeler, yaz aylarında Konya'da buluşmalar derken artık ayrılmaz ikili olmuştuk. O yılların modası olan bir Meram Ekspresi'miz vardı. Günler öncesinden dönüş biletlerimiz alınır, birlikte yolculuk ederdik. Hiç unutmuyorum, bir yolculuğun başında büyük ağabeyi Muammer Tolasa da onu uğurlamaya gelmişti.

(1) Editör Notu: Kurşuncu Hacıeminzade Mustafa Bey ile Elmas Hanım'ın oğlu Osman Kurşun, 1907 yılında doğmuştur. Şefika Hanım ile evlenmiş, Mustafa Orhan ve Beyhan isimli iki çocukları olmuştur. Osman Kurşun, 18 Şubat 1974 tarihinde vefat etmiştir. Üçler Mezarlığı'nda (125 Ada, 877 parselde) mefundur. Oğlu Mustafa Orhan, Devocioğullarından Türkan Hanım ile evlenmiş, Süreyya ve Emin isimli çocukları olmuştur. Kızı Beyhan Hanım ise Nejat Eraloğlu ile evlenmiş, Cemil isimli bir oğlu olmuştur. Ayrıca bknz. Saime Yardımcı, "Kurşuncular", Konya'da Asırlık Bir Çınar 2, Konya 2016, s. 319.

Harun, Bandırma'da iken tanıştığı lise öğrencisi Aysel Arıkan ile evlenecek... Gelinimiz de Çapa Eğitim Enstitüsü'nün Türkçe programından mezun... Yani aynı çatı altında, birlikte okudular. Yılı tam hatırlamıyorum ama 1964 olabilir. Yaz aylarının başında idi. Aysel ile Harun'un nikâhları kıyılacaktı. Biz, Çapa'dan birkaç arkadaşı vapur yolculuğu yaparak Bandırma'ya ulaştık. Bizleri komşuların evlerinde misafir ettiler. Çok muhterem bir kayınpederi vardı Elazığlı ilkökul öğretmeni Mustafa Arıkan... Melahat Hanım da, eşinin vefatından sonra sürekli olarak aradığım bir annemiz idi. Bu güzel çiftin beş Ay'ı vardı: Aysel, Aykut, Aynur, Ayla ve Aytekin. Bu beş kardeşin erkek olanları aramızda değil. Aykut'u da geçen ay kaybettik. Aytekin ise çoktan aramızdan ayrılmıştı.

O, bitirme tezini Eski Türk Edebiyatı alanından seçti. Danışman hocası ise Prof. Dr. Ali Nihat Tarlan (1898-1978)... Ben ise Umumî Türk Dili'nden seçtim,

danışmam hocam ise Ord. Prof. Dr. Reşid Rahmeti Arat (1900-1964)... Harun bana göre daha şanslı idi, çünkü Prof. Tarlan'ın sağlığı yerinde idi, görüşme ve çalışma fırsatları vardı. Benim hocam ise tezimin ortalarına doğru hastalandı ve iki defa ve günlerce Cerrahpaşa Hastanesi'nde kaldı. Ben tezimi tamamlamak için o yılın (1964) yaz aylarını İstanbul'da geçiriyordum. Her ziyaret günü hocamın yanına uğruyor, varsa isteklerini yerine getiriyordum. Bu arada hocamızı ziyarete gelen pek çok ünlü hocanın arasında galiba bana da hocalık bulaşacaktı. Çünkü gelenler üniversitenin farklı fakültelerinin hocaları idi. Hocamı 29 Kasım 1964 tarihinde kaybettüğümüzde o sadece 66 yaşında idi. Tezimi, Dr. Muharrem Ergin (1923-1995) ile tamamladığımda bir yarıyıl geride kalmıştı: 26 Şubat 1965.

Harun'un tayini, eşinin görev yaptığı Muğla Turgut Reis Lisesi'ne çıkmıştı. Ben ise Tokat Gaziosmanpaşa Lisesi'ni çekmiştim torbadan. Ben orada görevli iken Harun Atatürk Üniversitesi'nde açılan Eski Türk Edebiyatı asistanlığını kazanmış, doktora çalışmalarına başlamıştı. Sürekli haberleşiyorduk. O, açılacak yeni kadroları bekliyordu. Derken 1966-1967 öğretim yılının sonlarına doğru verilen bir ilana başvurmamı gerçekleştirdik. Temmuz başında yapılan sınavı kazanarak ben de onunla birlikte aynı bölümde asistan olmuştum. Eylül 1967 sonlarında göreve başladığımda fakültede onunla aynı odayı paylaşıyorduk. Daha da ötesi, eşimin nakli henüz gerçekleşmediği için onun lojmanında misafirten kalıyordum.

2547 Sayılı Kanun, ülkemizin

yüksek öğretim kurumlarında önemli değişikliklerin yanında yenilikler de getirmişti. Harun profesör olmuştu. Prof. Dr. Erol Güngör de onun Selçuk Üniversitesi'nin birleştirilerek tek fakülteye dönüştürülen Fen-Edebiyat Fakültesi'ne dekan olarak atanmıştı. Harun Konya'da görev almak istiyordu, Prof. Güngör de onu Konya'da görmek istiyordu. Tam o günlerde biz de ailecek İzmir'de, Tolasa Ailesi'nin misafiri idik. İkinci günümüzde Harun Konya'dan davet almış, Prof. Güngör'le görüşmeye gitmişti. Bir süre sonra, oldukça gecikerek de olsa bir gece 22.45 haberlerinde Harun'un ataması kamuoyuna duyurulmuştu. Hemen şunu belirtmeliyim, bu atamayı bekleme aşaması çok uzun sürmüştü. Harun gecikmeden dolayı üzülüyordu. Çünkü çocuklarının okulları söz konusu idi.

Tolasa ve Sakaoğlu Ailelerinin Erzurum'daki can dostlarından biri de Şehsuvar-Coşkun Alptekin Ailesi idi. Bizler Harun'un durumunu çok yakından takip ediyor, güzel haberin duyulacağı günü bekliyorduk. Öğrendik de. Ancak öğrendiğimiz bir de kötü haber vardı. O, önemli bir sağlık sorunu yaşıyordu. O bu arada bir de Erzurum'a gelmiş, Konya'daki fakültesine Erzurum'dan gelebilecek arkadaşlarıyla görüşmeler yapmıştı. Ortak arkadaşlarımızdan pek çoğu Konya'da görev alabileceklerini söylediler. Ben onun ayrılmasından sonra arkadaşlara vaadlerini hatırlatıyor, kesin kararlarını vermelerini bekliyordum. Harun'un fakülte sekreteri Hacı Sulak ile sürekli olarak telefon görüşmeleri yapıyor, âdeta Konya'ya günlük raporlar gönderiyordum..

Aslına bakarsanız Erzurum'un

maaş durumu son derece iyi idi. Ayrıca lojman avantajı da vardı. Bazı arkadaşlar bu özel durumlarını ileri sürerek gelmekten vazgeçmişti. Ben gidemiyordum, çünkü doçent olarak gitseydim orada profesör olamayacak, başka bir üniversiteye gitmek zorunda kalacaktım. Nitekim zamanı gelip de profesörlüğe başvurunca Erzurum'da profesör olamadım, Konya'da olmuştum. Konya'ya gelenler arasında Fransızca'dan Hüseyin Gümüş (prof.luğu Konya'da almıştı) ile Adnan Şenocak (Almanca yardımcı doçenti).

Bir gün telefonumuz çaldı. Karşımızdaki Aysel Hanım'dı. "Saim, arkadaşınız hasta; gelip görüşünüz." İlk otobüsle Konya'ya hareket ettim. Yanımda Coşkun Alptekin de vardı. O yıllarda Erzurum-Ankara uçak seferleri çok azdı ve hemen bilet bulmak da çok zordu.

Bir hafta sonu idi. Konya'ya indik. Eğitim Fakültesi'nin lojmanlarında kalıyordu. Kendisini yatağa uzanmış olarak gördük; gördük ama karşımızdaki 'Bizim Harun' değildi. İki ay kadar önce Bornova'daki evinde kaldığımız Harun değildi. Konuşabileceğimiz kadar

konuştuk. O sıralarda İngiltere'ye gönderilmesi söz konusu idi. İşlemler takip ediliyordu. Ertesi gün Coşkun ile ben Erzurum'a dönerken o da Londra'ya uçuyordu. Varışı ile dönüşü arası pek kısa sürmüştü. Yapılacak bir şeyin olmadığı söylenmiş ve Harun da dönüş yoluna çıkmıştı.

Yine bir Konya telefonu... Konu daha da ağır. Aysel Hanım'ın sesi hâlâ kulaklarımda... "Saim, kardeşiniz gidici... Gelip dünya gözüyle bir daha görüşünüz." Bulabildiğimiz ilk araç Ankara otobüsü idi. Konya'ya uygun bir otobüs olmadığı gibi bilet bulsak bile uçak daha önce varamayacaktı. Ankara'ya iner inmez ilk otobüsle Konya yollarına düştük. İçimizde bir şüphe.. 'Acaba görebilecek miyiz?' Otobüsümüzün radyosu Cihanbeyli yakınlarında, sabahın 09.00 ara haberlerini veriyordu. Galiba üçüncü haber idi. Doğrusu biz de böyle bir haberi beklemiyorduk: 'Selçuk Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Harun Tolasa dün gece vefat etti.'

'Tarifsiz kederler içinde' idik. Ne yapacağımızı bilmiyorduk. Vefat ettiği yeri, Konya Asker Hastanesi'nin yerini biliyordum. Oraya koştuk. Ama son görüş hakkımızı daha önceki gelişimimizde kullandığımızı anladık.

O yıllarda Selçuk Üniversitesi'nin kullanımına tahsis edilen Mareşal Mustafa Kemal İlkokulu'nda tören yapılacağını öğrendiğimiz için oraya doğru hareket ettik. Binanın giriş kapısında hazırlanan bir ortama Harun'umuz getirildi. Gerekli konuşmalar yapıldıktan sonra tabutunu omuzlarımıza alarak oradan ayrıldık.

Çok yakın meslek arkadaşla-

rından biri de, kendinden üst sınıflardan olan kıdemli eski Türk edebiyatı profesörü Mehmet Çavuşoğlu onun için çok güzel bir mezar taşı kitabesi yazdı. Beş beyitten oluşan şiiri okumak bile bir sanat endişesini gerektiriyordu. Ne yazı ki Prof. Çavuşoğlu da, Harun'umuzdan dört yıl sonra, memleketi Ordu'ya giderken geçirdiği bir trafik kazası sonrasında aramızdan ayrılmıştı (15 Ocak 1936-15 Temmuz 1987).

Harun'la tanışmamız (Kasım 1960) ile ebediyen ayrılmamız (31 Ocak 1983) arasında topu topu yirmi iki buçuk yıl var. Dolu dolu öğrencilik yıllarımız, dopdolu Atatürk Üniversitesi yıllarımız, birlikte büyüdüğümüz çocuklarımız, yurt dışında, ayrı yıllarda da olsa, aynı üniversitede, University of California at Los Angeles / UCLA) araştırmalarda bulunmamız, ikisi de gerçekleşmeyen İzmir ve Konya'da da birlikte çalışma hayallerimiz... Ve daha niceleleri... Dostluğun, kardeşliğin, hemşeriliğin, meslektaşlığın, arkadaşlığın oluşturduğu bir zenginliğin böyle birkaç sayfaya sığdırılması kolay değil, bir kitap bile yazılabilir: *Bizim Harun Tolasa'mız*. Yeri gelmişken söyleyeyim, oğlu Uzm. Dr. Alpaslan Tolasa'nın oğlu'nun adı da Harun Tolasa'dır...

Zaman zaman yaptığım üzere, yazmamak kaydıyla sadece başlıklarıyla dile getirebileceğim birkaç olay: Beyazıt Yurdu'nda çalınan bisikleti ve Harun'un sıkıntısı, Erzurum'da hocaların aşırı maaş artışı isteklerine genç bir asistan olarak karşı çıkması, Çapa'daki bazı sıkıntılı dönemlerimiz, ...

İlki, ölümünden hemen sonra olmak üzere, ölüm tarihlerinde hakkında birkaç yazı kaleme alarak vefa borcumu yerine getirme-

ye çalıştım. 2018 yılı, onun doğumunun 80, ölümünün 35. yılı oluyor. Harun'u bu anlamlı yılında anmanın ayrı bir yeri olacak. Acaba o kaç kuşak sonra da anılma şansını yakalayabilecek? Gönlümüz, bu tür bilginlerin, hiç değilse onuncu veya yirmi beşinci yıllarında da anılmasını arzu ediyor.

Üzerimde hakkı ve emeği var. Yazılarımla ve başka yollarla onları ödemeye çalışsam bile ömrüm yetmeyebilir. Biz onu kazanmayı sürdürürelim.

MERHUM PROF. DR. HARUN TOLASA

Harun Tolasa 1938 yılında Seydişehir’de doğdu. İlköğrenim buradaki ilköğrenim okulunda bitirdi. 1958 de Konya İmam-Hatip Okulu’ndan mezun oldu. Sınıf arkadaşları gibi askerliğini yedek subay olarak yaptı. 1964 de İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü ile İstanbul Yüksek Öğretmen Okulu’nu bitirdi. İki yıl kadar Muğla Turgut Reis Lisesi’nde Edebiyat öğretmenliği yaptı. Daha sonra Erzurum Atatürk Üniversitesi Edebiyat Fakültesinde Edebiyat asistanı oldu.

Prof. Ali Nihat Tarlan’ın gözetiminde araştırmalarını ikmal ederek doktor unvanını kazandı, iki yıl süreyle araştırmalarını derinleştirmek için Amerika’ya gönderildi. Amerika dönüşünde Eski Türk Edebiyatında bilimsel yöntem uygulamaları hakkındaki çalışmaları örnek kabul edildi. 1977 de Ege Üniversitesi Sosyal Bilimler Fakültesi’nde (Selahat-

tin Olcay ile birlikte) Türk Dili Edebiyatı bölümünün kurucusu oldu. Buradaki ilmi çalışmalarının ardından profesörlüğe yükseltildi. Selçuk Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Erol Güngör’ün daveti üzerine 1982 de Selçuk Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Dekanlığına atandı, ancak bu görevi çok kısa sürdü, 31 Ocak 1983 de vefat etti.

Harun TOLASA, eski Türk Edebiyatı sahasında doktora tezinden başlayarak edebiyat alanında alışılmış konuların dışında yeni çalışmalar ve metotlar geliştirmiş genç bir ilim adamıydı. Kısa süren akademik hayatında pek çok araştırmalara imza atmış, eski edebiyatımızın meşhur ustaları üzerinde incelemelerde bulunmuş, usul ve yöntem geliştirmiş genç bir beyindi. Yaşasaydı sahasında “müşarûn bil’l-benân” parmakla gösterilen bir ilim adamı olacaktı. Kısa zamanda gerçekleştirdiği ilmi ve edebi çalışmalar buna örnek gösterilebilir.

Harun Tolasa’nın çok sayıda ilmi makaleleri, yayınlanmış kitapları vardır. Ve sahasıyla ilgili ansiklopediler için birçok maddeler kaleme almıştır. Keşke bu kısa ömrüne sığdırdığı ilmi eserleri, yayınladığı kitapları ve edebiyat tahlilleri tekrar basılsa da sevenleri hasret giderse ne güzel olur.

Harun Tolasa, Konya İmam-Hatip Okulu talebelerinden sesiyle, nefesiyle temayüz etmiş bir öğrenci idi... Yakıcı bir sesti, aşınlarını çileden çıkartan bir gırtlak... İlk günlerde kimse kimseyi tanıımıyordu. Müteakip günlerde kimlerin ne cevher taşıdığı, birbirimize ısındıkça ortaya

Prof. Dr. Harun Tolasa (1938-1983)

çıktı.

Harun Tolasa o muhrik sesiyle İmam-Hatıpten sonra Edebiyata değil de güzel sanatların diğer önemli bir kolu olan musikiye intisap etmiş olsaydı duayen bir ses sanatçısı olurdu. Ama o edebiyatı tercih etti ve sahasında genç yaşına rağmen kalıcı eserler verdi.

Harun Tolasa, dini musiki ve edebiyat sahasında ilklerin öncülerindendi. Okulun müzik korosunda en başta o ve tok sesiyle Durmuş Sert bulunuyordu. Bu koro ancak Okul Aile Birliği ya da Okul Yaptırma ve Yaşatma Derneği kongrelerinde öne çıkardı. O yıllarda bu kongrelere halkın ilgisi çok fazlaydı. Kongrelere sadece veliler değil, okula ilgi duyan herkes katılırdı. Sadece talebelere moral olsun diye bu kongrelere katılanlarda olurdu. Askeri ve mülki erkân, buralarda halkla bütünleşir, Vali ve İkinci Ordu Komutanı bu toplantılara her zaman katılımcı olurdu. Hacıveysizade Hocamız bu iki büyük zatın arasında otururdu. Onların huzurunda musiki öğretmeninin refakatinde bu koro ilahiler terennüm eder ve toplantının manevi atmosferine uygun eserler icra ederlerdi. Bu koronun öne çıkan isimleri Harun Tolasa ile Durmuş Sert idi.

O yıllarda Konya Tahir Paşa camiiinde musikişinas yaşlı bir müezzin vardı⁽¹⁾, okul idaresi bu koroyu Cumartesi günleri son dersten sonra bazı makamları meşk etmek için adı geçen camiye gönderirdi. Aklımda kaldığına göre ilk meşk edilen eser Hüseyini makamında Sala idi. Harun Tolasa, bu yaşlı zatı da sesiyle ve nefesiyle mest etmişti. Bu yönüyle Harun Tolasa'nın ismi okul muhitinden taşmış, büyük camilerin mahfillerinde yankılanmaya başlamıştı. Aziziye Caminde ikinci namazından sonra genç talebe Harun Tolasa aşrı şerif okur ve çocuk

yaşında, cemaatin dikkatini üzerinde toplardı. Tabii en başta hoca efendimizin beğenisini kazanırdı. Büyük ağabeyi Muammer Tolasa da musikişinastı ve Konya'nın musiki cemiyetlerinde aranan bir şahsiyetti. Muammer bey emekli askerdi.

Harun Tolasa hakkında vefatından tam otuz beş yıl sonra, dostlarının onun hakkında anma programları tertip etmesi, özel sayılar hazırlaması gerçekten bir kadirşinaslıktır. Bu kadirbilirliği bütün samimiyetimle tebrik ve tebci ediyorum.

Harun Tolasa, Atatürk Üniversitesi Edebiyat Fakültesinde öğretim üyesiyken bir vesileyle yolum birkaç defa Erzurum'a düştü, orada uzun uzun öğrencilik yıllarımızı yad ettik. Evinde bizi ağırladı, sofrada iken, benim genç ve dinç kaldığımı ima ederek rahmetli dünürüm Özgü Aras beye hitaben: "Ateş ağabeyin sakallarını kestir, götür yedinci sınıfa oturt, sanki hiç değişmemiş, hiç yaşlanmamış maşallah" diyerek iltifatta bulundu. Bu esprisiyle sohbe çeşni katmış oldu. Daha sonra Ege Üniversitesi'ne naklen atandı, bende o yıllarda İzmir'de görevli idim, birkaç defa görüştük, hasret giderdik. Ardından Selçuk Üniversitesi Edebiyat Fakültesi dekanlığına atandı. Akademik unvanının zirvesine eriştiği, yani Profesör olduğu ilk yılında kaybettiğimiz Harun Tolasa, gerçekten Türk Edebiyatının büyük kayıplarından sayılır. Kendisini Konya'ya davet eden Erol Güngör Hocayla peş peşe vefat ettiler. Merhum Harun Tolasa Ege Üniversitesi'nde görevliyken yakalandığı o menhus hastalık sebebiyle şok tedavisi görüyordu. Ne garip tecellidir ki Egede aynı yıllarda beraber olduğumuz ve rahatsızlığından haberdar olduğum bu değerli arkadaşımı ben Konya'da görevde iken kaybettik. Rahmetli sınıf arkadaşım Abdülkadir Hacısmailoğlu beyle toprağa verilisinde diğer dostlarla beraber bulduk ve son görevimizi ifa ettik.

Mevla rahmet eyleye...

(1) Editör S.C. Notu: Bahsi geçen müezzin, Filorinalı İsmail Efendi'dir. Aslen, günümüzde Yunanistan'ın Batı Makedonya bölgesinde bulunan Filorina şehrinde dir.

Prof. Dr. HARUN TOLASA (05.01.1938 – 31.01.1983)

Yusuf CİRİTLİ - Yeşilay CİRİTLİ

Harun Tolasa, Konya'nın Seydişehir ilçesinde doğdu. Babası Hafız Yahya Efendi, anneleri Emine Hanım'dır. Muammer ve Lütfü isiminde iki erkek kardeşi olan Harun Tolasa kardeşlerinin en küçüğüdür.

Kardeşlerinin en büyüğü olan Muammer Tolasa, hoca olmak hayali ile yaşarken annesi onun subay olmasını istemiş ve askeri okula yazdırmıştır. 1938 yılında Askeri Orta Okula girmiş, 1944 senesinde Maltepe Askeri Lisesi'nden, 1946 yılında da Ankara Kara Harp Okulu'ndan Asteğmen olarak mezun olmuştur. Yurdun çeşitli yerlerinde askerlik vazifesini başarıyla sürdürerek albaylık rütbesi ile ordudan 1974 yılında emekli olarak ayrılmıştır. Hayatı-

nın geri kalan kısmını asude bir ortamda yaşamak için Konya'ya yerleşmiştir.

Konya'da Musikişinaslarla birlikte musiki cemiyeti kurmuş, Şarkı ve ilahi repertuarı zengin olunca buna ses güzelliği ve kabiliyeti de eklenince toplumda kendisinin aranılan simalardan birisi olmakta gecikmemiştir.

Rahatsızlıklarına rağmen, büyük teslimiyet gösterip çevresine yük olmadığı gibi kafasındaki projeleri, Seydişehir'de bir Cami ve bir Sağlık Ocağı yaptırarak hayatını noktalamıştır.

Kardeşlerinin ortancası olan Lütfü Tolasa Konya'da bulunan Sosyal Sigortalar Kurumu Müessesesi Müdürlüğü'nde uzun yıllar

Ayaktakiler soldan sağa; Suna Tolasa, Harun Tolasa, Muammer Tolasa, Lütfü Tolasa. Oturanlar soldan sağa; Nuray Tolasa, Mualla Tolasa, Biray (bebek), Emine Tolasa, Mehmet, Ahmet, Azize ve Yeşilay Tolasa

çalışmış ve emekli olmuştur. Emeklilik hayatında baba mesleği olan imamlık ve mevlüthanlık görevlerinde bulunmuş ve Konya'da vefat etmiştir.

Harun Tolasa, ise kardeşlerinin en küçüğüdür. Babamdan öğrendiğim kadarıyla, azimli, inatçı, sabırlı olan Harun Tolasa, sabır inat ve diğer özellikleri ile birleşince eninde sonunda zirveye çıkmak isteyen bir özelliği vardır. Hangi işi, hangi mesleği seçerse seçsin daha başlangıçta ne olacağını bilen bir insandı. İyi plan yapmasını, ayrıntılara dikkat etmesini, genç yaşta bile kendisinden beklenenden daha fazlasını veren bir insandı. Çoğunlukla hayatı ciddiye alır ve bu ciddiyeti onu olduğundan daha yaşlı gösterir, hatta çocukken bile, kendinden büyük kimselerin dostluğunu tercih eder ve genç kuşaklarla fazla vakit geçirmezdi.

Geçmişine ve geleneklerine saygılı, bağlı ve tutucudur. Ailesine karşı sorumluluk duyduğu için aile bağları kuvvetlidir. Genellikle yalnızdır. Enerjisinin büyük bölümünü işine ve kitaplarının arasında geçirdiğinden bazı manevi değerlerini yaşayamadı.

Kariyer, yaşantısı hayatının en önemli ilgi alanı olmasına rağmen tiyatro, müzik ve diğer sanat dallarını da sever, onlar içinde yoğunlur. Genellikle entelektüel kapasitesi yüksek, yaşamsal amaçları kendilerinininkine benzeyen insanlarla beraber olmayı tercih eder. Ciddi konularda tartışmayı sever, ufak tefek problemlerde bile karşısındakine mutlaka yardımcı olmaya çalışır. Kararlılık, ihtiyat ve istikrar Harun amcanın temel özellikleri arasında yer alır.

Saim Sakaoğlu, Lütfi Tolasa, Muammer Tolasa ile Aysel - Harun Tolasa.

Prof. Dr. Harun Tolasa, çalışkandı, vatanını seviyordu. Türkiye'nin her meselesine vakıf olabilmeyi başarmıştı. Elzem, olmadıkça konuşmaz, düşünmeden sorulara cevap vermezdi.

İlk ve Orta Öğretimini Konya'da yapmış. Liseyi bitirince Yedek Subay olarak Askere gitmiş, Askerlik dönüşü, 1960 yılında İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü'ne kaydolmuştur. Aynı yıl İstanbul Yüksek Öğretmen Okulu imtihanlarını da kazanmıştır.

1964 yılında mezun olarak, Muğla Turgut Reis Lisesi Edebiyat Öğretmenliğine atanmıştır. Görevinin ikinci yılında Atatürk Üniversitesi'nin açtığı Asistanlık imtihanını kazanarak Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü'nde "Eski Türk Edebiyatı" Asistanı olmuştur.

Doktora çalışmasını, 1969 yılında tamamlamış, bu araştırması, sahasın da önemli bir boşluğu doldurmuştur.

1970 yılında bilgisini artırmak ve ihtisas yapmak üzere iki yıl süreyle Amerika Birleşik Devletleri-

Harun,
Muammer ve
Lütfi Tolasa.

ne gönderilmiştir.

Yurda döndükten sonra, çok önemli çalışmalarına başlamış bu çalışmalar sonunda 1975 yılında Doçent olmuş, 1977 yılına kadar Erzurum'da öğretim üyesi olarak hizmet ettikten sonra, yeni açılan Ege Üniversitesi, Sosyal Bilimler Fakültesinin kurulması ve gelişmesinde çok değerli hizmetlerde bulunmuştur.

Bölümün kurucu öğretim üyeleri arasında yer alan, titiz bir ilim adamı, güvenilir bir dost olan Harun Tolasa, 22.06.1982 tarihinde Ege Üniversitesi Senatosu'nun kararıyla Profesörlüğe yükseltilmiştir.

Memleketi olan Konya Selçuk Üniversitesi'nde uzun yıllar çalışma arzusu olmasına rağmen, siyasi ve politik nedenler dolayısıyla bir türlü atanamayan Harun Tolasa dönemin değişmesi ve şartların gelişmesi ile önü açılmış ve Doğramacı, Harun Tolasa'nın Selçuklu şehri Konya sevdalısı bir bilim adamı olduğunu ve Konya'yı çok sevdiğini bildiği için O'nun bu isteğini kendisine iletmişti.

01.10.1983 tarihinde, Selçuk Üniversitesi Fen ve Edebiyat Fakültesi Dekanlığı görevini Doğramacı'nın ısrarı üzerine kabul et-

miştir.

Konya Selçuk Üniversitesi'ne Fen-Edebiyat Fakültesi Dekanı olarak atanan Harun Tolasa, Erol Güngör'ün de Rektör olarak atanması ile Selçuk Üniversitesi harcırah alan öğretim görevlilerinin tekeline kurtulmuş, Üniversitenin nüvesi kurulmuş ve kadrolarının tamamlanması ile Üniversite kendisinden Türkiye çapında bahsedilir hale gelmiştir.

Harun Tolasa'nın Konya'ya Selçuk Üniversitesi'nde işe başlamasından sonra, Türkiye'nin birçok üniversitesinden görevlerine son verilen Türk milliyetçileri, ülkücüler Konya'ya koştular. Konya onlar için sığınacak bir liman olmuştur.

Harun Tolasa, işe başlar başlamaz yoğun bir mesaiye girişmiş, Selçuk Üniversitesi Fen ve Edebiyat Fakültesi Dekanlığı oluşturmak için bir çok Türk milliyetçisi hocaları, ders vermek, imtihan jürileri ve konferanslar sunmak üzere Konya'ya davet etmiş, bunların büyük bir kısmını ve arkadaşlarını alarak bulunduğu Dekanlığın nüvesini kurmuştur.

Bu gün yüz bin talebesi ve on bine yakın öğretim görevlisi ile eksik bölümü bulunmayan bir kampüs halini almıştır.

Son görev yeri Selçuk Üniversitesi Fen ve Edebiyat Fakültesi Dekanlığı olmuştur. Bu seferde yakasını bir türlü bırakmayan rahatsızlığı kendisinin, memleketine ve talebelerine yapacağı işlerin önünü kesmiş kısa süren görevi ondan çok şey bekleyenlerin de umudunu kırmıştır.

Bir solukta geçti ömrü. Ne zaman göründü, ne zaman kayboldu? Tesirinden kurtulmak mümkün olmayan ve ne oldu bitti anla-

madan, günün ilk ışıkları ile dünyaya merhaba derken elveda diyerek göçen bir yıldızdı o, erken ölüm demek haddi aşmak olur. Takdir demek daha doğru, tez geçen bir ömür oldu, Harun Amca'nın ölümü...

Sayın Prof. Dr. Erol Güngör, vefatından üç ay evvel, 1983 Ocak ayında vefat eden Prof. Dr. Harun Tolasa'nın cenaze merasiminde; "bu gün burada ilahi bir hakikatin tecelli ettiği bir olayı, bir ölüm olayını yaşıyoruz. Biz de bu akıbeta uğrayacağız. Çünkü ölümün yaşı, yeri ve saati yoktur. Mühim olan ona hazır olabilmektir" demişti...

Üç ay sonra da kendisi vefat ediyordu. Sayın Rektörümüz, hazır olmak gerektiğini ifade ediyordu. Kısacık ömrüne sığdırdığı koca dünya, vatan-millet uğruna, Allah yolunda yaptığı ilim çalışmaları unutulur muydu? Bu arada, Sayın Rektörü'müzü de anmadan geçemedik. Allah rahmet eylesin, mekanı cennet olsun...

En verimli çağında çaresiz bir hastalığın 31.01.1983 tarihinde aramızdan aldığı ve yokluğunu daima hissettiğimiz Prof. Dr. Harun Tolasa evli ve üç çocuk babasıydı.

Ölümünün ardından kendisinin yazdığı kitaplar ve kendisine ait içinde çok değerli kitapların olduğu bir kütüphaneyi Selçuk Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı bölümüne kazandırmıştır.

Prof. Dr. Harun Tolasa Kütüphanesi; üniversitenin tahsis ettiği yeni açılan bir kütüphaneye abisi ve hanımı tarafından teslim edilmiş, Dekanlık da bu kütüphaneyi törenle açmıştır.

Harun Tolasa'nın kitaplarının başışı sayesinde açılan kütüphanede dört bin kitap olduğu ve

Prof. Dr. Mehmet Akalın, Prof. Dr. Ali Nihat Tarlan, Prof. Dr. Haluk İpekten, Prof. Dr. Harun Tolasa.

bunlardan atmış tanesinin el yazması eserler olduğu bildirilmiştir. Ege Üniversitesinde de otuz bir adet kitabının bulunduğu ve basılmakta olan eserlerinin de sırada beklediği bildirilmiştir.

Benimle (Yusuf Ciritli) olan samimi ilişkisi nedeniyle tatillerimizi de beraber geçirirdik. Birlikte olduğumuz zamanlarda beni yanından ayırmazdı. Hatta Ankara'dan beni de Selçuk Üniversitesi bünyesine İnşaat Dairesi Başkanlığı'nda kontrol şefi ve aynı zamanda İnşaat Meslek Yüksekokuluna da Betonarme Proje dersleri okutmanı olarak önermişti.

Her şey çok iyi giderken, kısa olan çalışma hayatı benim için de kısa bir Genel Sekreterlik çalışma dönemimden sonra, çok sevdiğim kurum olan üniversite bünyesinden ayrılarak Türkiye Kömür İşletmeleri Müessese Müdürlüğü'ne Şube Müdürü olarak geçtim.

Birlikte geçen anılarımız hala bu günkü tazeliğini korumaktadır. Kabriniz Pür nur mekanınız cennet, günahınız inşallah af olsun, ruhunuz şad olsun, sizi hiçbir zaman unutmayacak anılarınızı her daim taze tutacak kardeşiniz...

DOĞUMUNUN SEKSENİNCİ VEFATININ OTUZBEŞİNCİ YILDÖNÜMÜNDE PROF. DR. HARUN TOLASA

Harun Tolasa, 05 Ocak 1938 tarihinde Konya'nın Seydişehir ilçesinde doğdu. Ailesi aslen Tolasa (günümüzdeki adı Kayalı) köyündendir⁽¹⁾. Babası Tolasalı Müderris Hacı Mustafa Efendi'nin (1817-1887)⁽²⁾ torunu Hafız Yahya Tolasa (1297 / 1881 – 16 Ekim 1954), Seydişehir'de Seyit Harunu Veli Camii İmam ve Hatibi olarak 45 yıl görev yapmış, 1952 yılında Alaylar Camii imamlığından emekli olmuştur. Hafız Yahya Tolasa da 51 yıl Seyit Harunu Veli Camii İmam ve Hatibi olarak görev yapan Hafız Mehmet Efendi (vefatı 1933)'nin oğludur⁽³⁾. Aile böylece yüzyıla yakın

bir süre burada görev yapmıştır. Annesi Hafız Emine Hanım ise Seydişehir'in güzel sesli mürşid-i kâmilî Müderris Hafız Ballı İsmail Efendi (vefatı 1904)'nin kızıdır⁽⁴⁾.

Harun Tolasa'nın Muammer (1927- 23 Eylül 2004)⁽⁵⁾ ve Lütfi (1929 - 6 Aralık 2004) isimli iki ağabeyi vardır.

İlk ve orta öğrenimini Seydişehir ve Konya'da tamamladı. Konya İmam Hatip Okulu'ndan 1958 yılında mezun oldu. Yedek subay olarak vatanî görevini yaptı. Görevli bulunduğu Bandırma'da bir yandan da lise fark derslerini vermiş ve klasik lise diplomasını da almıştır.

İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü ile İstanbul Yüksek Öğretmen Okulu'ndan 1964 yılında mezun oldu.

- (1) Tolasa Köyü hakkında bazı değerlendirmeler için bkz: Anonim, Kayalı Köyü Telefon Rehberi, 2001; Mehmet Gündoğdu, "Tolasa (Kayalı) Köyü ve Kayalı Dağı", Anadolu'da Bugün, 27 Şubat 2014.
- (2) Tolasalı Müderris Hacı Mustafa Efendi, 1817 yılında Tolasa Köyü'nde doğmuştur. Hacı Abdullah Efendi'den icazet almıştır. Seyyid Harun Camii İmamlığı ve Seyyid Harun Medresesi Müderrisliği görevlerinde bulunmuş, 1882 yılında yerine oğlu Hafız Mehmet Efendi göreve başlamıştır. 1887 yılında vefat etmiştir. Kabri Akçalarlızade Mezarlığı'ndadır. Bknz: Şerafettin Yıldız, İz Bırakan Seydişehirli 1320-1923 Beylikler ve Osmanlı Dönemi, Aybil Yayınları, 2013, s. 76.
- (3) Hafız Mehmet Efendi'nin diğer oğlu Hakkı Efendi de Muallimhane Camii'nde müzezin olarak görev yapmıştır.

- (4) Müderris Hafız Ballı İsmail Efendi, Seydişehir Değirmenci Mahallesi'nden Bekir Ağa'nın oğludur. Hacı Abdullah Efendi'den icazet almıştır. Hanım Kadın (vefatı 1908) ile evlenmiştir. Kardeşi Hafız İbrahim Efendi ise Şirvanlızade Şeyh Nuri Efendi'nin kızı Fatma Hanım ile evlenmiştir. 1904 yılında vefat etmiş, Değirmenci Camii'nin yanına defnedilmiştir.
- (5) "3. Vefat Yıldönümünde Albay Muammer Tolasa Özel Sayısı", 24 Ekim 2007, C. 7, S. 31.

Hafız Yahya Tolasa (1881-1954)

Hafız Emine Tolasa (1898-1985)

Prof. Dr. Harun Tolasa (1938-1983)

Bandırma da tanıştığı ve Çapa Eğitim Enstitüsü'nün Türkçe programından mezun olan Aysel Arıkan ile evlendi. Aysel Hanım, Elazığlı ilkokul öğretmeni Mustafa Arıkan ile Melahat Hanımın kızıdır. Aykut, Aynur, Ayla ve Aytekin isimli kardeşleri vardır.

Tolasa, evlendikten sonra iki yıl Muğla'da Turgutreis Lisesi'nde edebiyat öğretmenliği yaptı. Ardından Atatürk Üniversitesi Edebiyat Fakültesi'nde Eski Türk Edebiyatı asistanı oldu. Ali Nihad Tarlan'ın gözetiminde yürüttüğü Ahmed Paşa Divanı'nın Tahlili ve Sistemik İndeksi adlı teziyle doktor unvanını aldı (1969). 1970'te iki yıl süreyle Amerika Birleşik Devletleri'ne gönderildi. Sehi, Latifi, Âşık Çelebi Tezkirelerinde Şair Tedkik ve Tenkidi adlı doçentlik tezi (1975), eski Türk edebiyatı alanında bilimsel yöntem uygulaması açısından örnek kabul edilir. 1977'de Ege Üniversitesi'nin Sosyal Bilimler Fakültesi'nde (Edebiyat Fakültesi) Selahattin Olcay ile birlikte Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü'nün kuruluşunu gerçekleştirdi. 22 Haziran 1982 tarihinde Profesör oldu. 1 Kasım 1982 tarihinde ise Selçuk Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi dekanlığına tayin edildi. 31 Ocak 1983 gecesi; 20.00 sularında, Konya Asker Hastanesi'nde vefat etti. 1 Şubat 1983 günü Sultan Selim Camii'nde kılınan öğle namazını müteakip Musalla Mezarlığı'na babasının yanına defnedildi.

Oğlu Alpaslan Tolasa, Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi'nden mezun oldu. Aynı üniversitede Genel Cerrahi ihtisasını tamamladı. Bodrum'da genel cerrah olarak Devlet Hastanesinde çalışmaktadır. Harun isimli bir oğlu vardır.

Kızı Hilal Tolasa Gündoğdu, Uludağ Üniversitesi Elektrik ve Elektronik Mühendisliği Bölümünden mezun oldu. Elektrik ve elektronik tasarımı mühendisi olarak görev yapmaktadır. Melis isimli bir kızı vardır.

Kızı Günce Tolasa Karaman, Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi'nden mezun oldu. Ankara Üniversitesi Tıp fakültesi'nde Çocuk Cerrahisi ihtisasını yaptı. Bilkent Üniversitesi Endüstri Mühendisliği mezunu Devrim Erkin Karaman ile evlendi. Evrim Ata isimli bir oğulları vardır. Kuzey Amerika'da tıp eğitimi denklik sınavlarını geçerek, çocuk hastalıkları ihtisasını tamamladı.

Kızı Günce Tolasa Karaman babası hakkındaki duygularını şu ifadelerle dile getirmektedir: “Babacığımı ben çok küçük yaşta iken kaybettim, kendisini çok fazla tanıma şansım olmadı ne yazık ki. Ancak aramızdan ayrıldıktan sonraki yıllar içerisinde kendi yaşamımı kurmaya çabalarken anladığım, kavrayabildiğim, fark edebildiğim, gözlemlediğim sevgili babamın mesleğine, ailesine, sevdiklerine, memleketine olan sevgisi, bağlılığı, özenidir. Kısa ömründe ardında bıraktıkları herkesçe takdire şayandır. Harun ve Aysel Tolasa'nın çocuklarından biri olduğumu bilmek bana kendi hayatımdaki azim, kararlılık hedeflerimden vaz geçmemek, her daim yüreklilik göstermek duygularımı benliğime mühürlemiştir. Kendisiyle çok daha uzun seneler yaşayıp, onu daha yakından tanımayı çok arzu ederdim, ama maalesef kısmet değilmiş. Onu yeterince yaşayamamış olmak benim için hayatımdaki en büyük kayıptır.”

Kızı Hilal Tolasa Gündoğdu, babası hakkındaki duygularını şu ifa-

delerle dile getirmektedir: “Babamızı kaybettiğimizde ben lise son sınıf öğrencisiydim. Yıllar geçtikçe onu ne kadar erken kaybettiğimizi, ne kadar az bir zamanı paylaştığımızı daha çok hissediyorum. Bizim için her zaman çok çalışkan, sürekli okuyan, kitaplar arasında yaşayan bir babaydı. Tüm öğrencilik hayatımızda bu imaj bizi doğal olarak etkilemiş ve okumaya, çalışmaya yöneltmiştir. Bizi çok erken yaşta yalnız bıraktı ve bizlerinde okul hayatımızı tamamlayıp, meslek sahibi olduğumuzu göremedi ne yazık ki. Otoriter ve ciddi gözükten ama şefkatini hep hissettiğimiz, çocuklarına ve ailesine düşkün bir babaydı. Aile dostları, arkadaşları tarafından çok sevilen, sohbetli, neşeli ve keyifli bir insandı. Bizlerde şefkatli ve özenli ebeveyn olmayı ondan öğrendik. Dost olmayı arkadaşlarımızla ve ailemize bağlılık ve sevgi göstermeyi ondan öğrendik. Hepimizin aile kurduğunu ve torunlarını da göremedi ne yazık ki.. Bizler onun bize çizdiği ahlaklı, çalışkan, üreten insan formatında yaşamaya ve çocuklarımıza bu kavramları aktarmaya çalışıyoruz. Umarım bizi izliyordur ve bulunduğu yerde huzur içinde yatıyordu.”

KAYNAKLAR

- Faruk Çolak, “Profesör Harun Tolasa’yı Genç Yaşta Kaybettik”, Yeni Düşünce, 11 Şubat 1983, s. 71.
- Fikret Türkmen, “Prof. Dr. Harun Tolasa”, TDEAD (1983), s. 2-4.
- İhsan Kayseri, “Konyalı Bilimci Harun Tolasa (1938-1983)”, 30 Ocak 2005, s. 2.
- Mehmet Ali Uz, “Prof. Dr. Harun Tolasa”, Konya Postası, 1 Şubat 2000, s. 2.
- Mehmet Ali Uz, “Tolasa, Harun”, Konya Ansiklopedisi, C. 8, s. 331, 332.
- Mustafa İsen, “Kayıplar/Harun Tolasa”, Türkiye Kültür ve Sanat Yıllığı (Ankara 1984), s. 597.
- Mustafa İsen, “Tolasa, Harun”, İslam Ansiklopedisi, C. 41, s. 233.
- Sabahattin Çağın, “Tolasa, Harun”, TDEA, VIII, 367-368.
- Saim Sakaoğlu, “Vefat Yıldönümünde Prof. Dr. Harun Tolasa, Harun Öleli 17 Yıl Olmuş”, Konya Postası, 1 Şubat 2000, s. 2.

